

ligesom tidligere ere delte i 3 forskjellige Klasser efter Størrelsen af den Ubehjælpssomhed, som Staden har paadraget dem, og der er her en Stigen i første Klasse fra 440 til 700 Kroner, medens det tidligere kun var fra 320 til 400 Kroner; i anden Klasse fra 200 til 440, medens det tidligere var fra 160 til 200, og i 3die Klasse nu indtil 270 Kroner, medens det tidligere kun var indtil 140 Kroner. Det er altsaa en ikke ganske ringe Forsørgelse af Forsørgelsen. Jeg skal tillade mig her at henlede Opmærksomheden paa, at Invalideforsørgelsen deler sig væsentligt i 3 forskjellige Dele. Den ene Del er den Pension, der tilkommer Invaliden efter Pensionsloven, som vil foreligge som den næste Sag paa Dagsordenen, den anden Del er den egentlige Invalideforsørgelse, og den tredje Del er den Understøttelse, som han yderligere kan faae af den Fond, som er samlet mest ved frivillige Bidrag med Tilskud paa forskjellig Maade, den saakaldte Centralkomites Klassebeholdning. Med Hensyn til Enkerne er der ligeledes en væsentlig Forbedring i dette Lovforslag fremfor i det tidligere. Dels er Enkernes Pension for en væsentlig Del forøget, og dels er navnlig den Omstændighed kommen til, at ved Invalider af første Klasse, som ere den Slags Invalider, der gjennemgaaende have mistet to Lemmer og altsaa ere meget ubehjælpssomme, faar Enken, selv om de gifte sig, efter at de ere bleve Invalider, Pension, i det Tilfælde at Manden dør. Da Bedkommende jo maa anses for at være meget ubehjælpssom, forekommer det mig at være en meget billig og gavnlig Foranstaltning, der her altsaa er truffen til Fordel for vedkommende Enker. Med Hensyn til Børneforsørgelsen er der ligeledes stet en Forsørgelse, der, om ikke stor, dog altid er en Forsørgelse. Der er derimod et andet Punkt, hvor der er stet en mindre Nedsettelse; det er nemlig, at Børneforsørgelsen nu kun gaar til det 15de Aar, medens den efter det tidligere Lov under visse Omstændigheder kunde udstrækkes til det 18de Aar. Efter min Anskuelse er det lidt haardt mange Gange at beryve Børnene Understøttelsen ved det 15de Aar. Jeg vil ikke tale alene om dem, der gaa den egentlig studerende Vej, men selv for de Børn, der vælge Haandværksfaget f. Ex. til deres Haandtering, vil det i mange Tilfælde være vanskeligt at komme ind i det Haandværk, som de ønske Udgang til, naar de ikke ere i Besiddelse i det Mindste af nogen Understøttelse, saa at de kunne holde sig med Klæder. Efter det Kjendskab, som jeg har til Lærlingsforhold, — jeg vil dog ikke ubetinget paastaa, at det er rigtigt, — tror jeg, at de i mange Tilfælde ville have Vanskelighed ved at komme i Lære, naar de ikke selv kunne holde sig med Klæder eller Sligt. Dette er imidlertid et underordnet Forhold, som maaste kan tages under nærmere Overveelse. Endelig er der

den yderligere Forsørgelse, at Tillæget af 20 pCt. til de ældre Invalider her er slaaget fast. Efter min Mening maa man, da Loven er en virkelig Forbedring for samtlige Invalider, ønske, at den maatte kunne komme igjennem og blive til Lov i denne Samling.

Sonquidres: I Lovforslagets første Paragraf er bestemt, hvem der er berettiget til Invalideforsørgelse, nemlig den, der er i fast militær Tjeneste eller dem, der uden at være i egentlig militær Tjeneste, beordres til Forretning i militært Niemed, hvorfor de ikke kunne umflaa sig, naar de derved blive Invalider; men det forekommer mig, at der endnu kunde være nogle Invalider, som kunde komme ind under denne Lovs Omraade, det er nemlig de civile Haandværkere og Arbeidere, som frivillig lade sig engagere til Tjeneste ved militære Etablissementer saavel ved Søværnet som ved Landværnet; det kan meget let være, at de derved kunne blive Invalider. Jeg kan nu meget vel forstaa, at de ikke ville kunne faae fuldstændig samme Berettigelse til Forsørgelse som de, der omhandles i Loven, men paa den anden Side forekommer det mig, at der burde gaaes dem Udgang til nogen Understøttelse. For at tage et Exempel, naar der ved Laboratoriet var militære Arbeidere sammen med civile, og ved en Explosion, som jo ulykkeligt kan finde Sted, disse Arbeidere bleve Invalider, og de militære bleve behandlede som Invalider, men de andre ikke, vilde det være et underligt Tilfælde. Derfor den ærede Finantsminister vilde kunne gaae ind paa en saadan Anskuelse, at der blev gaaet saadanne Arbeidere eller Haandværkere Udgang til Forsørgelse, om ogsaa af en mindre Udstrækning end de virkelige Invalider, skulde jeg være tilbøjelig til at stille et Endringsforslag i den Retning.

Lugen: Det maa erkjendes, at det foreliggende Lovforslag indeholder i mange Retninger betydelige Forbedringer med Hensyn til Invalidernes Stilling fremfor den nu bestaaende Lov, og jeg maa i alt Fald ligesom de to foregaaende ærede Talere ønske, at det maa kunne naae hurtig gennem den lovgivende Forsamling og blive til Lov. Naar man lægger Mærke til Maaden, hvorpaa denne Lov er kommen frem i den Stillelse, hvori den foreligger her, at den i det andet Thing er vedtaget med en ganske enkelt og for min Betragtning uvæsentlig Forskjel fra den Form, hvori den er forelagt af Regeringen, forekommer det mig, at der er særdeles Anledning for dette Thing til at vedtage Lovforslaget som det foreligger. Jeg vil, idet jeg har taget Ordet, dog indrømme, at der er et Punkt, som den ærede sidste Taler ansatte, om de Private, der arbeide under militære Forhold, som kan vække Tvivl. For Søværnets Bedkommende mener jeg dog, at